

במדינה

(המשך מעמוד 15)

זוהי כימעת חזרה מילולית על דבריו של אורי אבנרי בכנסת (ראה מדור קרי עות בניינים). היא פורסמה באותו יום בו השמיע דברים דומים נשיא צרפת, ז'ורז' פומפידו.

הממשלה

המלכה עומדת

מעל לחוק

תחרות החנופה של השרים על חסדי גולדה מנעה את הקמתה של ועדת-חקירה בפרשת מינכן

מדוע לא הוקמה ועדת-חקירה מישפטיה בהתאם לחוק ועדות-החקירה. לחקירתה מחדליה-הביטחון הישראליים במינכן? ההדלפות המכוונות יצרו תמונה מזוהה. גולדה מאיר ויגאל אלון. כך נאמר, היו בעד הקמת ועדה כזאת. שניהם הם האחראים העיקריים — גולדה כאחראית לי שירותי-הביטחון, אלון כאחראי למישלחת

חוקר קופל

מי יחקר את גולדה?

האולימפיית. אולם דווקא רוב חברי הממשלה. שכלל אינם נוגעים לעניין, מנעו את הקמת הוועדה. החלטתה במיטבה. למראית-עין זה מזור. אך יש בכך הגיון, הנורק אור חזק על הנעשה מאחורי הקלעים של ממשלת גולדה.

מייד אחרי האסון הרגישו גולדה ואלון שהקרקע בוערת מתחת לרגליהם. גולדה כינסה כמה שרים במיטבה המפורסם שלה, ושם הסכימה עם אלון להקים ועדה. היועץ המישפטי לממשלה, מאיר שמגר, שהיה אז מעין שר-מישפטים בפועל, כבר הכין את הטיעון המישפטי לכך.

אך כשהתכנסה ישיבת הממשלה, קרה משהו מוזר. גולדה הציעה ועדה. אלון שתק. תוך הסכמה. אבא אבן ויוסף אלמוגי תמכו בהצעה. חיים בר-לב רמו שזוהי גם דעתו. ואז אמר מישהו את המילים הנוראות: מינוי ועדה כזאת יתפרש כאילו יש מקום לביקורת כלשהי על ראש-הממשלה. מכיוון שאין שום מקום לביקורת כזאת, אין צורך למנותה.

דיין כובש לב. ברגע שנאמרו המילים, התפתחה תחרות פרועה של חנופה למלכה.

ישראל גילי ששלל את ההצעה מכל וכול. משה דיין, שראה בכך הזדמנות טובה לכבוש את לב גולדה, הצטרף לי שיליה. בזה אחר זה קבעו זרח ורהפטיג,

(המשך בעמוד 22)

שורותיהם. מובן שלא זכה בתשובה חיובית — שירותי-הביטחון מורכבים מאנשי מיקצוע צעירים, שלמדו שיטות מתוחכמות.

הם לא יכלו להתייחס כרצינות לגבר בגיל העמידה שעסק בטיור בתקופה טרום-היסטורית — בשם שלא היה עולה על דעת הרמטכ"ל למסור הטיבה לידו האיש שפיקד על פעולת דיריגאביון.

ההנאה העיקרית ממעשיו של פגלין נפלה בחלקו של שמואל תמיר — אדם שהיה גם הוא אחוז געגועים — אם כי מסוג אחר. תמיר עלה בשעתו לגדולה על רקע מישפטים פוליטיים, בהם הצליח להפעיל את כשרונו המיוחד: שילוב יחד סייצבור ותעמולה-אישית בפעולות מישי פטיות.

ההליכים נגד פגלין איפשרו לתמיר לדמות לעצמו שהוא חוזר לימי זוהרו שלו — ואכן מסר הכרזות, שלח מחאות, נתן ראיונות, נאם נאומים פוליטיים ב"בית-המישפט והופיע בהרחבה באמצעי התקשורת. כשנפסל ראיון עימו בטלוויזיה, מטעמים מישפטיים, הרעיש שמיים וארץ מרוב התרגשות.

בשביל תמיר היתה זאת הזדמנות והב לחזור למרכז החדשות, שנה לפני הבחירות. אך לא היתה זאת ברכה בלתי-מחוקה. כי באותו פק אורכת הסכנה שיקרה לו מה שקרה לגופים לאומיים-קיצוניים ניים כגרמניה, כשהופיע הימנע על הבמה: הם נכדעו עדידי התנועה האלימה.

אם יוסף מאיר כהנא בבחירות הבאות לכנסת, הוא עשוי להרוס את המרכז החופשי ולפגוע קשה בגח"ל. יתכן שסיכנה זו עמדה לנגד עיני ראשי הרוח, כאשר יצא עור וייצמן השבוע להסתייג מכהנא.

"הטיור הנגדי", המכוון להזכיה נגד הערכים, נושא בחובו סכנות המורות ביותר למיכנה הדימוקריטי של ישראל.

בידאיון יהודיים?

האם יוכל "הטיור הנגדי", נוסח כהנא, לפגוע לפחות בטיור הפלסטיני?

אורחים רבים התפתו, מתוך תיסכול, להאמין בכך. אולם אין תיקווה זו שחר, גם מי שמצדיק עקרונות, טיור נגדי, מוכרח להכיר בכך שהוא יכול להיות יעיל רק כשהוא פוגע בטיוריסטים עצמם. זוהי פעולה מתחכמת ביותר, יש צורך להסתגל לתוך אירגוני-הטיור, לא תר את חבריהם הפעילים, לעקוב אחריהם, לפגוע בהם בעילות, להקדים את פעולותיהם.

כל זה מחייב מערכת-כיוון מסוימת ויעילה, החובקת ארצות רבות. הרעיון שכנופייה פרימיטיבית, בית, המורכבת מחובבנים מופי רעים, יוכל לבצע זאת — הוא אבסורדי.

זהו אבסורד מסוכן. כי כנופייה יהודית כזאת תפעל מטבע הדברים בדרך אחרת לגמרי: בפעולות-טיור ללא אבי-הנהג נגד ערבים סתם, רציחת פלסטינים ברחבי העולם, פיצוץ שגרירויות ערביות וחקייו שאר מעשייה-הוועה של הפידיאיון. ברוב המיקרים יהיו הקורבנות חפים מן-פשע — כמו קורבנות הטיור הערבי עצמו.

פעודה כזאת לא תפגע בטיורי ריפטים, אלא להיפך — תחזק אותם. היא תשמש הצדקה מוגזה לפעולותיהם של הפידיאיון, תגייס להם אוהדים בקרב האומות, תדיחף לזרועותיהם את כל הפלסטינים נים העומדים עדיין מן הצד, ותביא לפעולת שירותי-הביטחון הערבי למינים נגד ישראלים.

במילחמת-כנופיות כזאת יהיו כל היתרונות לפלסטינים — וכל הנזקים לישראלי.

„טיור נגדי“ או

מילחמה בטיור?

מעבר לחיזוק אירגוני-הפידיאיון, יש בפעולה כזאת סכנה חמורה עוד יור. "הטיור הנגדי" (דהכרדי מן המילחמה בטיור) מוכרח לערער (המשך בעמוד 27)

gegen
Bolschewismus
Polengefahr und Hungersnot.

Melde Dich sofort
bei der
DEUTSCHEN SCHUTZDIVISION
(31. J. D. Abt. Lüttwitz)

Stabile Lebens • 5,00 Mark Kapitalanlage • Freie Unterbringung, Verpflegung und Ausrüstung

Neben-Werbebüro
Hamburg ♦ Gerchhoffstraße 3-5 ♦ Barbarahaus

Mit Genehmigung des Reichswehrministers Heule.

„חבר, עזור לי!“

מודעת-גיוס אופיינית של אירגון טרום-נאצי גרמני, אחרי מילחמת-העולם הראשונה. הנוסח לחטיבת-הקלעים הגרמנית. חטיבה זו היתה אחת מיחידות פרטיות רבות שהוקמו כדי להילחם, כביכול, נגד הפולנים באזור-המריבה שבין גרמניה ופולין. אד היוו למעשה מח"ת מזויינת נגד הדימוקרטיה הגרמנית. רוב חבריהן הצטרפו לפלוגות-הסער של היסלר.

(המשך מעמוד 17)

בשם וולפגאנג קאס. אולם כאשר הכריזו הפועלים על שביתה כללית למען הצלתה הדימוקרטיה, התמוטטה דיקטטורה זו, וה"דיקטטור הגדול ברה.

באותו זמן קם במינכן הדמגוג הגדול, אדולף היטלר, והכריז שאין טעם להילחם באוייב החיצוני, כל עוד שולט בגרמניה „האוייב הפנימי“. קודם כל יש לעסוק ב"דיכוי בוגדים".

הוא הקים את הצבא הפרטי הגדול ביותר — פלוגות-הסער. שאר האוגדות התפרקו ואנשיהן הצטרפו לגוף החדש.

כך מוביל קו ישר מן „האוגדות החופ-שיות“, הפטריוטיות של 1919; אל פלוגות-הסער הרצחניות, שהטביעו את הדימוקרטיה בגלי טיור ומהומות-רחוב ב"1933 — ואל אנשי הס"ס, שהפעילו את כיבשני אושוויץ ב"1944.

גידי התגעגע לנעוריו

בגופים הטרומ-נאציים הגרמניים הסתבכו הרבה אנשים תמימים, שעת התכוונו לשרת את מולדתם, ולא מעט דמגוגים חסרי-מעצורים, שביקשו לבנות לעצמם קאריירה פרטית. טיפוסים כאלה לא חסרו גם בישראל.